

När åtråns vågor sköljer in mot land...

Hon väver sina drömmar
likt spindeln gör sitt nät
i fantasin så är han
hennes man
där ger han all den kärlek
hon aldrig fått förut
hon känner åtrån
som en gång försvann

han kysser hennes panna
och möter hennes blick
hon njuter när han rör
vid hennes hår
med fingerlätt beröring
han tar på hennes hud
och plötsligt har hon glömt
allt från igår

för nu är nu och inget
får förstöra det som är
hon blundar när hon ber
om lite mer
på bädden utav rosor
när gryningstimman slår
just där och då hon all
sin hetta ger

två kroppar söker närhet
pulsar slår i samma takt
när åtråns vågor sköljer
in mot land
med viskningar i natten
och kyssar som förför
blir längtansdrömmar till
en häftig brand

men inget är för evigt
plötsligt finns han inte där
allt det hon fick
var bara en chimär
dock vet hon i sitt hjärta
att de känslor som hon har
de lever djupt inom
just nu och här

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Junitvillingen med Poeter.se id #27818 innehar upphovsrätten